

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 33/2019
12.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног правног лица-Привредно друштво за производњу, промет и услуге „АА“ ДОО ... из ..., због прекршаја из члана 54. став 1. тачка 19) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.639/19 од 14.11.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду Ш-307 Прж.бр.20987/19 од 08.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.639/19 од 14.11.2019. године, поднет против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду Ш-307 Прж.бр.20987/19 од 08.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Шапцу 1 Пр.9915/17 од 10.09.2019. године, окривљено правно лице Привредно друштво за производњу промет и услуге „АА“ ДОО ... из ..., оглашено је одговорним за прекршај из члана 54. став 1. тачка 19. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима и осуђено на плаћање новчане казне у износу од 80.000,00 динара, коју је дужно да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће посебним решењем, на основу члана 315. Закона о прекршајима одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљено правно лице је обавезано да на име трошкова прекршајног поступка плати паушал у износу од 1.000,00

динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Наведеном првостепеном пресудом обустављен је прекршајни поступак против ББ, због прекршаја из члана 54. став 2. у вези става 1. тачка 19. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима и прекршаја из члана 326. став 2. у вези става 1. тачка 31) Закона о безбедности саобраћаја на путевима сходно члану 248. став 1. тачка 7) Закона о прекршајима и против окривљеног Привредног друштва за производњу, промет и услуге „АА“ ДОО ... из ..., због прекршаја кажњивог по члану 326. став 1. тачка 31) Закона о безбедности саобраћаја на путевима услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у Новом Саду III-307 Прж.бр.20987/19 од 08.10.2019. године, жалба браниоца правног лица је одбијена и пресуда Прекршајног суда у Шапцу 1 Пр.9915/17 од 10.09.2019. године у односу на жалиоца-Привредно друштво за производњу, промет и услуге „АА“ ДОО ... из ... и то у осуђујућем делу у односу на прекршај из члана 54. став 1. тачка 19) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима потврђена, с тим што је окривљено правно лице Привредно друштво за производњу, промет и услуге „АА“ ДОО ... из ... обавезано да новчану казну у износу од 80.000,00 динара плати у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року наплата ће се извршити принудним путем, у складу са одредбама члана 314. став 5. Закона о прекршајима.

Против наведене правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-307 Прж.бр.20987/19 од 08.10.2019. године Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.639/19 од 14.11.2019. године, због повреде материјалног права, у смислу члана 265. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и преиначи пресуду Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-307 Прж.бр.20987/19 од 08.10.2019. године и правноснажну пресуду Прекршајног суда у Шапцу 1 Пр.9915/17 од 10.09.2019. године, тако што ће прекршајни поступак против окривљеног правног лица-Привредног друштва за производњу, промет и услуге „АА“ ДОО ... из ..., због прекршаја из члана 54. став 1. тачка 19) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, сходно члану 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима обуставити због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења, те одлучити да трошкови поступка падну на терет суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са

правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је, у конкретном случају, пре доношења побијане другостепене пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-307 Прж.бр.20987/19 од 08.10.2019. године протеклом дана 24.09.2019. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења, односно да је апсолутна застарелост прекршајног гоњења наступила пре него што је побијаном другостепеном пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у Новом Саду одлучено о жалби браниоца окривљеног правног лица, чиме је другостепени суд своју пресуду донео уз повреду материјалног права, у смислу члана 265. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима.

Наиме, изреком првостепене пресуде окривљено правно лице Привредно друштво за производњу, промет и услуге „АА“ ДОО ... из ... оглашено је одговорним да је дана 24.10.2017. године, приликом надзора обављеног над радом привредног друштва утврђено да у поменутом привредном друштву не чувају тахографске листиће по хронолошком реду и у читљивом облику, како је прописано чланом 15. став 3. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима (а за возило регистарских ознака ... тахографски листићи сложени по хронолошком реду у читљивом облику за период 24.10.2016. године до 24.09.2017. године нису дати на увид), чиме је извршило прекршај из члана 54. став 1. тачка 19) Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима.

Одредбом члана 15. став 3. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима прописано је да превозник чува тахографске листиће и исписе по хронолошком реду у читљивом облику **годину дана** након датума њиховог коришћења и дужан је да, на захтев надлежног органа исте пружи на увид.

Одредбом члана 54. став 1. тачка 19) истог закона прописано је да ће се новчаном казном казнити за прекршај правно лице или предузетник ако не чува тахографске листиће и списе по хронолошком реду и у читком облику у прописаном року или исте не ружи на увид, супротно члану 15. став 3. тог закона (члан 11. став 2. Анекса АЕТР Споразума).

Имајући у виду цитиране законске одредбе Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, те чињеницу да је окривљено правно лице прекршај који му је стављен на терет према изреци првостепене пресуде

учинио дана 24.10.2017. године, а не 24.09.2017. године (датум 24.09.2017. године је датум њиховог коришћења) произилази да у конкретном случају, поступајући по жалби браниоца окривљеног правног лица Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Новом Саду доносећи пресуду дана 08.10.2019. године исту није донео уз повреду материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима, обзиром да у тренутку доношења побијане пресуде (08.10.2019. године) није наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења. Имајући у виду датум извршења прекршаја, а то је 24.10.2017. године, по ставу Врховног касационог суда апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају наступа 24.10.2019. године.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, налазећи да побијаном правноснажном пресудом није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, на основу члана 287. став 3. Закона о прекршајима наведени захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић